

Тъ си плюнаха на краката
 Веѣки съ кокошка въвъ ржката.
 И ето бабата се връща,
 И лугитѣ си тя прѣгълща,
 Но гледа... Тамо надъ огъня
 Празенъ останалъ ѣ тиганя...

— Ахъ, Бубице, нещастенъ песъ,
 Дано да те улови бѣсъ, —
 Завика бабата въ несвѣсть —
 Кокошкитѣ ми ти си взела, —
 Дано утрова си изѣла!...

И почна кучето да бие,
 То лае, и квичи, и вие;
 Езикъ човѣшки то незнае,
 Не може да се оправдае...